

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 1. svibnja	18.30 + Za duše u čistilištu
Utorak, 2. svibnja	18.30 Po nakani (al) 19.30 VOJNOVAC: Pobožnost Sv. Anti (7. utork)
Srijeda, 3. svibnja	18.30 Na čast Sv. Josipu za sve dobročinitelje
Četvrt., 4. svibnja	18.30 + Zdravko Božičević
Petak, 5. svibnja	18.30 + Kate Božičević
Subota 6. svibnja	16 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18.30 + Marija Gračanin (30. dan); Ana Mihaljević (30. dan); Želimir Božičević; Ivan Modoran; Antonija, Jure i Mijo Božičević.
7. svibnja Dobri Pastir	10 SVETIŠTE: Misa i krštenje: Pavla Mihaljević (kći Damira i Maje) 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić; Dragutin i Marica Belobrajdić 17 SKRADNIK: Po nakani za zdravlje; + Nikola Luketić (DPD Skradnik)

D ANAS slavimo Mladu nedjelju cjelodnevnim klanjanjem. Pozivam sve župljane dođite pred Presveti Oltarski Sakrament do 16.45 sati. Osobito preporučam u molitve prvopričesnike i njihovim obiteljima kao duhovnu pripremu za predstojeće slavlje koje imamo u nedjelju, 14. svibnja.

A POTSTLAT molitve i nakane za svibanj: **Evangelizacijska:** Za kršćane u Africi, da u nasljedovanju Milosrdna Isusa proročki svjedoče izmirenje, pravdu i mir. **Biskupska: Kršćanska kultura i zajedništvo:** Da Crkva u Hrvatskoj, vjerna Evanđelju, zdušno promiče kršćansku kulturu i umjetnost te se u raznim podijeljenostima zalaže za ljepotu zajedništva.

N NAŠA molitvena CJELODNEVNOG klanjanja neka bude za našu Domovinu, Županiju, Općinu, Župu. U svima odgovornima u društvu neka Gospodin odgaja savjest kao mjesto slušanja istini i dobru, neka sve jača u odgovornosti pred Bogom i bližnjima, te nadahnuća zalaganju za opće dobro svih ljudi...

A AKO želiš moliti ŽIVU KRUNICU javi se tijekom idućeg tjedna. To je način moljenja da svaki član izabere jednu desetice krunice koju svakoga dana moli. Molitvu Krunice prikazujemo za ove nakane: 1) obraćenje grešnika 2) jedni za druge 3) za Euharistijski pokret 4) za nakane Apostolata molitve.

S VIBANJ je mjesec divnih susreta s Gospom u svibanjskim pobožnostima. Župna kateheza je prema grupama molitvom krunice i misnim slavljem. Molimo za osobne i obiteljske nakane, župne i domovinske. Sv. Josipa Radnika slavimo 1. Svibnja. Njega molimo neka svaki čovjek svojim darovima zasluži kruh...

Dar od 200 kn za Župu Oštarije ili 150 kn za Župu Cerovnik možete uplatiti:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

7. UTORAK Sv. Anti Padovanskom - **Naš Gospodin i Spasitelj, Isus Krist**, koga sluša vjetar i more, uslišava i tebe, o sv. Ante, kad moliš za one, koji putuju morem. Vjetrovi i valovi slušaju tvoju riječ i voze mornare sigurno k luci. Uslišaj i našu molitvu, koju Bogu šaljemo za putnike na moru, prinesi je pred lice Božje, da oni tvojom pomoću, marno, zdravo i veselo dospiju do žudene obale. Moli i za nas, o sv. Ante, koji po opasnom moru ovoga svijeta brodimo uz tako teške oluje, da sretno dođemo u luku vječnoga blaženstva. Amen.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

30. travnja 2017. • 3. USKRSNA • God. VIII. • br. 18 (348)

Prepoznaše ga u lomljenju kruha.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki:

Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?« A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga

glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nadoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.«

A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I uniđe da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nadoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. *Riječ Gospodnja. (Lk 24, 13-35)*

Da vaša radost bude potpuna (7. dio)

Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju HBK

Zajednica u vidu odgoja za političko promišljanje i djelovanje

62. Danas se može primijetiti sve veće marginaliziranje Crkve i njezina mišljenja u javnome prostoru. Štoviše, izgleda kao da se već prihvatilo mišljenje da se Crkva ne može *miješati u politiku*, čak ni u izricanju nekih prosudba o pojedinim *politikama* koje odlučuju ne samo o ekonomskom odnosno materijalnom već i o duhovnom životu čovjeka. Dok je razumljivo nezadovoljstvo dijela vjernika s nekim *politikama* i zbog nekih negativnih činjenica, nije dobra pojava *otklona* od svakoga oblika sudjelovanja u političkome životu, a pogotovo nesprenosti da se promiču kršćanske vrijednosti. Međutim, takav *politički indiferentizam* ne može biti odraz onoga što je opće mnijenje u Crkvi koja je pozvana evanđeljem prožimati tkivo ljudskoga društva, a time i politička promišljanja u službi općega dobra.

U tome smislu prijeko je potrebno poraditi na ostvarenju onih smjernica koje su odlučno naglašene na Drugome vatikanskom koncilu, posebice što se tiče odgoja i osposobljavanja, posebice mladih, za zahtjevno ali i *političko zvanje*. Svakako valja upozoriti na određenu odsutnost odgoja *za politiku života* u odgoju vjere i u našim župnim zajednicama. To znači da ta pitanja moraju naći mjesto u katehezi mladih i raznim zajednicama, osobito u onima koje su okrenute poslanjima *prema van*. Svaka istinska duhovnost ne *bježi od svijeta*, nego teži da on postaje čovječniji i božanskiji. U tom smislu ona utječe na život građana, posebice na one koji oblikuju društvena kretanja. To je tim potrebnije u situaciji kada agresivan sekularizam prerasta u potpuni laicizam po kojemu se vjeru isključuje iz života. Nema sumnje da su o tom stvaranju *novoga svijeta*, od veće kvalitete međuljudskih do širih društvenih odnosa, pojedini karizmatički pokreti i njihovi vođe pozvani dati svoj specifičan doprinos. Kršćansko promišljanje društvene stvarnosti i njihovo prožimanje duhom evanđelja zadatak je svih kategorija i skupina vjernika. Naime, dijakonija kao bitna dimenzija Crkve u službenju čovjeku, nije cjelovita ako je apolitična, jer se velikim dijelom za dobro čovjeka radi i putem političkoga angažmana. Postavlja se pitanje ne bi li neki politički zainteresiraniji i angažiraniji župljani, bez obzira na stranačku pripadnost, morali biti poučeniji o stavu crkvenih dokumenata o raznim društvenim pitanjima, što je tim potrebnije u naglašenom sukobljavanju i samih vjernika na ideološkoj razini.

U tome smislu drži se uputnim novo pokretanje negdašnjih zborovanja ili savjetovanja vjernika laika i odgoj za javno djelovanje, također i kroz politiku, kako ističe dokument HBK o pastoralnim smjernicama za apostolat vjernika laika u Crkvi i društvu u Hrvatskoj, koji još nije dovoljno vrjednovan unutar pojedinih župnih zajednica. Naprotiv, on bi trebao biti svojevrsan *evangelizacijsko-katehetski priručnik*, barem za one koji imaju više privrženosti i sposobnosti za djelovanje za opće dobro, i to ne samo u sklopu župne zajednice nego i što se tiče afirmativnog ostvarivanja njihove suodgovornosti na političkoj razini. Dakako, u takve materijale zacijelo se ubrajaju i

papinske enciklike o socijalnome nauku Crkve, koji je na našem području promican u organizaciji Centra za promicanje socijalnoga nauka Crkve. Plodovi njegova rada, u sklopu različitih okupljanja i izdanja, mogu poslužiti pojedinim katehetskim skupinama kao izvrstan vodič u radu za opće dobro, odnosno vodič za društveno djelovanje i to objedinjenije, a ne *rascjepkano*. U tom su smislu hvale vrijedni pokušaji u nekim biskupijama s obzirom na okupljanje političkih djelatnika svih profila.

**"Podajte dakle caru carevo,
a Bogu Božje."**

„Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?” Znajuci njihovu opakost, reče Isus: „Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!” Pružiše mu denar. On ih upita: „Čija je ovo slika i natpis?” Odgovore: „Carev.” Kaže im: „Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.” (Mt 22, 17-21)

ŠTO JE CAREVO (državno) u ovom evandeoskom odlomku je dobro vidljivo: to je onaj novac na kojem je i glava toga cara. Caru dakle pripada ono oko čega se svi najviše grabimo i grebemo i glodemo, i o čemu nam se sastoje najveća životna gibanja. Svi smo nekako u tome bliski caru, a car nas preko svoga lika drži u pokornosti i pod nadzorom.

ALI ŠTO PRIPADA BOGU? Koliko smo angažirani u onome što je Božje i koliko smo spremni dati Bogu ono što njemu pripada? Znamo li uopće što Bogu pripada? Jesmo li se ikada to zapitali? Što Bogu pripada, iz Isusova odgovora vidimo da se itekako tiče *mene - tebe* osobno ...

Dajte caru carevo, a Bogu Božje! – jasan je Gospodin. Nije dao nikakvu mogućnost izmicanja. Treba li dakle platiti porez caru, vladaru, predsjedniku, državi? Treba li podmiriti sva ta njihova potraživanja? A potraživanja Božja od nas, što je s njima, o čemu je riječ? Brine li nas to uopće? Znamo što se događa ako caru, tj. državi ne platiš struju, Tv pretplatu, vodu i sve te silne režije, kamate? Slijede opomene, isključenja, zaplijene ... Toga se bojimo, pa nastojimo svim silama da nam se to ne dogodi, jer znamo koje sve neugodnosti nas mogu snaći ...

Ali jesmo li se ikad zapitali što je s našim dugom prema Bogu? Koliko se tih dugova nakupilo? Strahujemo li da bi se mogla dogoditi iznenadna pljenidba, utjerivanje dugova? Koje su sve moguće posljedice neriješenih dugovanja prema Bogu kad su tolike sankcije iz onih carevih uredbi?!

Dajte caru carevo, a Bogu Božje! – jasno odzvanja iz usta Isusovih. Dužni smo i jedno i drugo izvršavati. Zašto? Zato jer očekujemo i imamo i sami potraživanja i koristi iz njihovih područja. Da, caru treba platiti vodu jer tu vodu smo i potrošili, da treba mu platiti TV pretplatu jer smo gledali njegove programe ...

A Bogu? Što smo to sve od Boga primili, a kako se odnosimo spram primljenoga?! A Bog traži puno manje od cara, a daje nemjerljivo više od njega. Bog daje ne samo u ovom svijetu, nego su tu one **vječne, neprolazne ljepote, vrijednosti...**

